

d) apellandi väide, et ta on isiklikult puudutatud, on vastuvõetamatu, kuna ta osales direktiivi 76/768 artikli 13 alusel vaidlustatud meetme vastuvõtmisele eelnenud menetluses ning selle meetme vastuvõtmisel: apellant leiab, et kuna direktiiv 76/768 ei näe ette võimalust individuaalsete meetmete vastuvõtmiseks, siis on esimese astme kohus vääralt järeldanud, et artikkel 13 viitab ainult sellistele meetmetele.

3. Apellant väidab kõigele lisaks veel seda, et esimese astme kohus on rikkunud õigust täielikule ja tõhusale kohtulikule kaitsele ning õigust olla ära kuulatud. Apellant leiab, et tulevalt tema õigusest täielikule ja tõhusale kohtulikule kaitsele oleks esimese astme kohus pidanud asja vähemalt sisuliselt ära kuulama, selle asemel, et vaid formaalsetele põhjendustele tuginedes lükata apellandi õiguslikud alused tagasi.

(¹) ELT C 184, 2.8.2003, lk 50.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Conseil d'Etat (Prantsusmaa) õigustalitus 10. jaanuari 2005. aasta otsusega kohtuasjas Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Industrie versus société Gillan Beach

(Kohtuasi C-114/05)

(2005/C 115/25)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Conseil d'Etat (Prantsusmaa) õigustalituselt 10. jaanuari 2005. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Industrie v. société Gillan Beach, mis saabus kohtukantseleisse 8. märtsil 2005.

Conseil d'Etat (Prantsusmaa) õigustalitus küsib Euroopa Kohtult eelotsust küsimuses, kas laada või messi väljapanekute korraldaja osutatavale üldisele teenusele kohaldub nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (¹) artikli 9 lõike 2 punkti c esimene taane või kas see teenus on käsitletav

mõne muu sama direktiivi artikli 9 lõikes 2 nimetatud teenusena?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal de commerce de Nancy 14. veebruari 2005. aasta otsusega kohtuasjades Ets Dhumeaux ja Cie SA — Société d'études et de commerce "SEC" versus ALBV SA, ALBV SA versus TRAGEX GEL SA — Institut d'expertise vétérinaire "IEV", ALBV SA versus CIGMA International SA ja ALBV SA versus TRAGEX GEL SA ametnik Gustin

(Kohtuasi C-116/05)

(2005/C 115/26)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunal de commerce de Nancy 14. veebruari 2005. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjades Ets Dhumeaux et Cie SA — Société d'études et de commerce "SEC" v. ALBV SA, ALBV SA v. TRAGEX GEL SA — Institut d'expertise vétérinaire "IEV", ALBV SA v. CIGMA International SA ja ALBV SA v. TRAGEX GEL SA ametnik Gustin, mis saabus kohtukantseleisse 10. märtsil 2005.

Tribunal de commerce de Nancy küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

— Kas juhul, kui eksporditoetust saava veiseliha eksport eeldab veterinaarsertifikaadi esitamist, mis antakse ametlikult pädeva veterinaarasutuse poolt pärast igapäevast kontrolli eelmainitud liha lõikamisettevõttes, tuleb õiguspärase ootuse põhimõtet tõlgendada selliselt, et selle sertifikaadi saajad (vahendajad, eksportijad) võivad õiguspäraselt tugineda toodete sertifikaadis märgitud päritolule nii, et kõiki nimetatud asutuste poolt nende pädevuse teostamise käigus tehtud vigu, rikkumisi ja eeskirjade eiramisi tuleb käsitleda sertifikaadi saajatel lasuvat tavalist äririski ületavatena ja et sellega peab vahetult kaasnema asjaomase liikmesriigi vastutus nii rahaliste kui ka muude tagajärgede eest eelkõige EAGGF-i ees?

— Kas juhul, kui veiselihaga kauplemine eeldab veterinaar- ja päritolusertifikaadi esitamist, mis antakse ametlikult pädeva veterinaarasutuse poolt pärast tootmisettevõtte igapäevast kontrolli, tuleb vääramatuks jõuks lugeda nimetatud asutuste poolt nende pädevuse teostamise käigus tehtud kohtulikult tuvastatud vigu, rikkumisi ja eeskirjade eiramisi, mille tõttu on välja antud ettevõtjatele või eksportijatele kahju põhjustavaid sertifikaate?

Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. märtsi 2005. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-123/05)

(2005/C 115/28)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjoni 14. märtsi 2005. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-122/05)

(2005/C 115/27)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 14. märtsil 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Itaalia Vabariigi vastu. Hageja esindajad on komisjoni õigustalituse liikmed U. Wölker ja D. Recchia.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- 1) tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole vastu võtnud vajalike õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, ⁽¹⁾ millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ, ⁽²⁾ täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni nendest teavitatud, on Itaalia Vabariik rikkunud nimetatud direktiivi artikli 31 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- 2) jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 31. detsembril 2003.

⁽¹⁾ ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.

⁽²⁾ EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26.

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 15. märtsil 2005 hagi Itaalia Vabariigi vastu. Euroopa Komisjoni esindajad on õigustalituse ametnikud X. Lewis ja A. Aresu.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik võttis vastu 23. detsembri 1994. aasta seaduse nr 724 artikli 44, millega muudetakse 24. detsembri 1993. aasta seaduse nr 573 artiklit 6 lisades sinna teise lõigu, millega lubatakse teenuslepinguid ja tarnelepinguid uuesti sõlmida isikuga, kellega oli eelnev leping sõlmitud, siis on see liikmesriik rikkunud nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivi 92/50/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord, ⁽¹⁾ artiklitest 11, 15 ja 17, nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/36/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike tarnelepingute sõlmimise kord, ⁽²⁾ artiklitest 6 ja 9 ning EÜ artiklitest 43 ja 49 tulenevaid kohustusi;
2. jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjon vaidlustab 1993. aasta seaduse nr 573 artikli 6 teise lõigu, mida muudeti 1994. aasta seaduse nr 724 artikliga 44. Viidatud teine lõik keelab küll avaliku halduse poolt sõlmitud teenuslepingute ja tarnelepingute kaudse uuendamise, ent sätestab samuti, et "kolme kuu jooksul lepingute lõppemisest alates uurivad ametiasutused, kas sobivuse ja avaliku huvi kaalutlused annavad alust nende lepingute uuendamiseks, ja teatavad vajaduse korral lepingu teisele poolele nende soovist leping uuesti sõlmida".